

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/621/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213243975
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:1213243975.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Ing. B. M., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXXX/XX, J. zastúpený JUDr. Jurajom Strählem, advokátom so sídlom V. Z. XX/XXX, J., proti odporcovi: Pohotovosť, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku, o návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Žilina, č. k. 14C/59/2014-18 zo dňa 19. marca 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd odložil vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Z rozhodovacej činnosti a súdnej praxe mal za to, že v konkrétnom prípade je potrebné uplatniť ochrannú funkciu odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. Je potrebné predísť možnému vzniku škody alebo nemajetkovej ujmy, ktorá by mohla v dôsledku núteného výkonu (exekúcie) napadnutého rozsudku na strane navrhovateľa vzniknúť, a preto vykonateľnosť odložil.

Proti uvedenému uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie odporca poukazujúc na skutočnosť, že rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené. Je toho názoru, že neboli splnené podmienky pre odklad vykonateľnosti v predmetnej veci, a to existencia ujmy alebo hrozby jej vzniku na strane navrhovateľa (navyše samotný odklad bráni odporcovi uplatniť svoj nárok v exekučnom konaní, a teda znemožňuje mu riadne uplatňovať svoje práva, pričom dochádza k narušeniu právnej istoty a záruk veriteľa, že jeho záväzok bude v budúcnosti uspokojený), výnimočnosť a predpoklad úspešnosti vo veci samej. Odporca bol názoru, že si súd nespĺnil povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutie, a teda nepreukázal splnenie kritérií pre povolenie odkladu vykonateľnosti v predmetnej veci. Uznesenie je arbitrárne a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, porušuje i princíp právnej istoty účastníkov v súdnom konaní, pričom jeho vydaním došlo k porušeniu zákonom stanovených pravidiel konania súdneho orgánu, dôsledkom čoho bolo porušenie práva odporcu na spravodlivé súdne konanie. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnuté uznesenie na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) uznesenie okresného súdu potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmaním napadnutého uznesenia príslúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol odvolateľ nezistil v napadnutom uznesení žiadne pochybenie a v celom rozsahu sa stotožňuje aj s jeho odôvodnením. Preto odvolací súd nemohol prisvedčiť argumentom odporcu, na ktorých založil svoje odvolanie a napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Prvostupňový súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

Pokiaľ aj odporca poukazoval na odbornú literatúru, či judikatúru a analogicky poukazoval na ustanovenia O.s.p. (ako aj českú právnu úpravu) je nutné zdôrazniť, že v tomto prípade ide o odlišnú situáciu, na ktorú nie je možné analogicky použiť uvedené zdroje. Samotné ust. § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní sa svojou štruktúrou líši od ust. § 250c ods. 1 O.s.p., pričom upravuje možnosť odložiť vykonateľnosť rozhodnutia rozdielne od uvedeného ustanovenia. Potom aj literatúru, či judikatúru, ktorá sa venuje práve ust. § 250c ods. 1 O.s.p. nemožno aplikovať na ust. § 40 ods. 2 spomínaného zákona.

Len na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia považuje aj odvolací súd za potrebné uviesť, že z ustanovenia § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní vyplýva, že v prípade podanej žaloby, ktorou sa účastník rozhodcovského konania domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, je mu poskytnutá aj možnosť domáhať sa odkladu vykonateľnosti napadnutého rozsudku. Zákon v tomto ustanovení neuvádza taxatívnym ani demonštratívnym spôsobom žiadne dôvody na odklad vykonateľnosti, keď uvedené ponecháva na voľnej úvahe súdu, či vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku vzhľadom na okolnosti prípadu odloží alebo nie. Odvolací súd preskúmaním napadnutého uznesenia ako aj prislúchajúceho spisového materiálu zhodne s právnym názorom súdu prvého stupňa konštatuje, že v danej veci je dôvodné odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Podľa odvolacieho súdu dôvody uvádzané navrhovateľom sú právne relevantné a preto správne prvostupňový súd dospel k právnemu záveru, že je potrebné odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, aby navrhovateľovi nevznikla škoda, až kým nebudú namietané sporné otázky vyriešené právoplatným rozhodnutím súdu vo veci samej.

Preto s poukazom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.